

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

Nummer 42
December 2017

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

De vereniging richt zicht op het nagelaten werk van Johannes van der Steur met het doel om de kinderen in het christelijke weeshuis van de Yayasan Pa van der Steur in Jakarta, Indonesië, te ondersteunen.

Voorzitter

Eveline Gerritsen-Kastein
Postbus 82094
2508 EB Den Haag

Penningmeester

Marijke Kasten-van 't Riet

Secretaris

Matthieu de Borst

Bestuursleden

Nel de Borst
Marijke Ross
Tom Jutte

Betalingsgegevens

IBAN NL 22 INGB 0003 1845 22

Tenaamstelling Ver. Vrienden Yayasan Pa van der Steur

Contact

Adoptie (Stans Stolte)

Vereniging (Matthieu de Borst)

adoptie@pavandersteur.org

mrdeborst@gmail.com

0651394054

nelkuta@gmail.com

Yayasan (Nel de Borst)

Bulletin nr. 42

December 2017

Tekst (tenzij aangegeven) & vorm

Matthieu de Borst

Zie ook www.pavandersteur.org

Van de voorzitter

Dit voorwoord begint met het droevige bericht dat ons voormalig bestuurslid Ed van Straten op 18 oktober 2017 is overleden. Hij heeft vele jaren deel uitgemaakt van het bestuur van onze vereniging en we hebben warme herinneringen aan zijn altijd kritische maar vooral opbouwende inbreng in het bestuur en de vereniging. Onze gedachten gaan uit naar zijn echtgenote Tiny, zijn kinderen en kleinkinderen in deze moeilijke tijd. Verderop in dit bulletin vindt u een 'In memoriam Ed van Straten'.

Gelukkig is er ook veel goed nieuws. Op 12 juni 2017 is 'A Musical Evening with Cordana' georganiseerd met als doel geld in te zamelen voor het Pa van der Steur Weeshuis in Jakarta. Cordana is een Indonesisch kinder- en jeugdkoor, dat wereldwijd optreedt en al vele prijzen gewonnen heeft. Het koor is in 1992 opgericht door Aida Swenson Simanjuntak, zij vertolken de klassieke Indonesische muziek in een eigentijdse stijl. Het koor was op doorreis en heeft de avond dat ze in Nederland waren opgetreden in de Christus Triumfatorkerk in Den Haag. Een prachtige voorstelling met bijzondere muziek en een spectaculaire aankleding. We zijn de organisatoren zeer dankbaar voor dit initiatief.

Een ander hartverwarmend initiatief kwam van een groep vrijwilligers die allemaal een tijd in de yayasan hebben doorgebracht en zich met onze kinderen verbonden voelen. Ze hebben een verkoop van tweedehands spullen georganiseerd in de IJhallen in Amsterdam en daar onze vereniging onder de aandacht gebracht. We zijn heel erg blij dat deze jonge mensen onze vereniging zo willen ondersteunen.

Komend jaar wordt onze algemene ledenvergadering weer in het Deylercentrum te Wassenaar gehouden op 16 juni 2018.

'Vooruit, dat koor krijgt van ons een 'like' op Facebook.'

We hopen dat er weer veel belangstelling is van de leden zodat we als bestuur rekening en verantwoording kunnen afleggen. Aansluitend hopen we alle leden en belangstellenden te ontmoeten bij onze gezellige kumpulan.

Namens het bestuur van de vereniging en namens alle kinderen in het weeshuis, wens ik iedereen een prettige kerst en een voorspoedig 2018.

Eveline Gerritsen-Kastein

In memoriam Ed van Straten

Op 18 oktober 2017 is ons voormalige bestuurslid Ed van Straten op 86-jarige leeftijd overleden.

Ed was al jaren een goede bekende van Nel en Piet de Borst. Piet had hem leren kennen toen hij eind jaren zestig een rondreis door Indonesië maakte en te horen kreeg dat er in Pati bij Semarang een Nederlandse dominee met zijn gezin woonde en werkte. Ed gaf les aan de theologische school aldaar. Hij lifte ernaar toe en werd hartelijk ontvangen. Sindsdien is er een hechte band blijven bestaan tussen Ed en Tiny van Straten en Piet (en later ook Nel) de Borst. Toen Ed en Tiny een keer met vakantie teruggingen naar Indonesië heeft Nel hen geadviseerd een bezoek te brengen aan de yayasan van Pa van der Steur. Dat bezoek werd een groot succes en ze hadden al direct een leuke band met de kinderen. Niet het minst omdat 'oom Ed' kon toveren: hij haalde zomaar muntjes uit zijn oren die de kinderen meteen mochten houden.

Toen wij begin deze eeuw een nieuw bestuurslid nodig hadden werd al snel aan Ed gedacht. Enerzijds omdat hij als Doopsgezinde predikant, die inmiddels het merendeel van zijn taken had neergelegd, het contact met 'de kerk' kon onderhouden. En anderzijds omdat hij goed bekend was met de lokale situatie en ook de yayasan al 'vanbinnen' kende.

In de agenda van de algemene vergadering van 19 mei 2001 stond als toelichting het volgende: 'ds van Straten is emeritus predikant van de Doopsgezinde Gemeente, heeft jaren voor deze kerkgemeenschap in Indonesia gewerkt en komt er nog regelmatig. Hij is daardoor in staat, zowel vanuit zijn oude professie als zijn kennis van het land en zijn regelmatige aanwezigheid aldaar, als verbindingsschakel tussen bestuur Vereniging en bestuur Yayasan te fungeren'.

Direct na zijn benoeming, begin 2002, reisde hij wederom af naar Jakarta, nu om met eigen ogen de gang van zaken in de yayasan anno begin 21^e eeuw te kunnen bekijken.

En in de bijna vijftien jaar die daarop volgden hebben wij als bestuur heel veel te danken gehad aan zijn kennis van de lokale situatie en aan de soepele manier waarop hij omging met het religieuze karakter van de yayasan. Maar bovenal zijn Ed en zijn vrouw Tiny goede vrienden van ons geworden. Een vriendschap die verder ging dan af en toe een vergadering bijwonen.

De laatste twee jaren tobde Ed van Straten zeer met zijn gezondheid. Medio 2015 moest hij dan ook zijn lidmaatschap van het bestuur neerleggen. Op 28 oktober 2017 zouden hij en Tiny hun zestigjarige bruiloft vieren. Het is er niet meer van gekomen.

Wij zullen Ed van Straten blijven herinneren als een zeer waardevol en betrokken bestuurslid en een goede, warme vriend. Onze gedachten gaan uit naar Tiny en verdere familie.

Tom Jutte

Een weeshuis in Indonesië?

Even opfrissen

Verdeeld over een jongens- en een meisjeshuis wonen er zesenvijftig weeskinderen op het terrein van de Yayasan Pa van der Steur (de yayasan) in Jakarta, Indonesië. De leeftijd varieert van drie tot achttien jaar waarbij de jongsten vanaf dag een worden begeleid door de ouderen. Naast het woongedeelte bestaat de yayasan uit een kleuter-, een basis- en een middelbare school. Ook kinderen uit de omgeving kunnen zich hier inschrijven. Na de middelbare school bemiddelt de yayasan voor de weeskinderen bij het vinden van een baan. Soms – bij goede prestaties – is het mogelijk om een vervolgopleiding te volgen.

‘Wij zijn klaar voor de les.’

De Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur (de vereniging) heeft als doel om de yayasan financieel te ondersteunen. Het geld hiervoor is vooral afkomstig van donateurs uit Nederland. Door aandacht te verspreiden over de yayasan werft de vereniging donateurs, zoals bijvoorbeeld met informatie over een gesponsord uitje naar een wildwaterpark, maar ook over minder leuke zaken, zoals de voorgeschiedenis van een van de kinderen

‘Nooit meer naar school!’

Stage of vrijwilligerswerk. Jouw ervaringding

De yayasan zoekt stagiairs en vrijwilligers maar pas wel op! Na een korte tijd krijgt iedereen heimwee... eenmaal terug in Nederland.

Er is behoefte aan ervaring vanuit verschillende studies en achtergronden. Denk onder andere aan doceren, marketing, social media, (web) content management of logistiek. Maar als een gezellige workshop pizza bakken jouw ding is dan zullen de kinderen dat natuurlijk ook in veel dank afnemen.

De periode en de invulling zijn in overleg. Afhankelijk van de omstandigheden en de verblijfsduur vraagt de yayasan voor kost en inwoning een kleine vergoeding.

Ben je geïnteresseerd? Stuur dan een e-mail naar nelkuta@gmail.com onder vermelding van ‘stagiair/vrijwilliger yayasan pa van der steur’.

De yayasan. Een klein greepje uit 2017

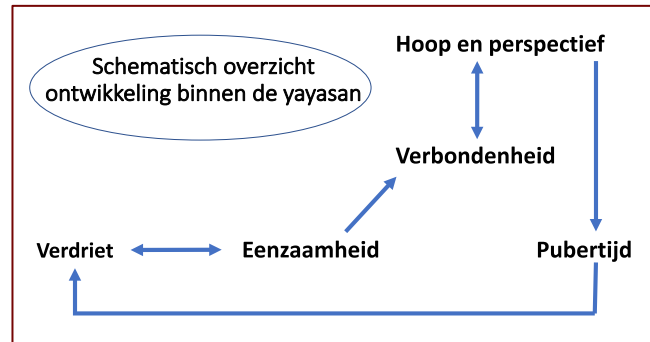
Met de steun van donateurs heeft de yayasan weer een jaar voor de kinderen kunnen zorgen. De drie gevarieerde maaltijden per dag, het onderwijs en de liefdevolle aandacht zouden anders niet goed mogelijk zijn. Door middel van deze steun hebben er in 2017 ook verschillende verbouwingen en onderhoudswerkzaamheden plaatsgevonden. Zo zijn er twee brandtrappen gebouwd, is het vermolmd hout van de meisjesslaapzaal vervangen en is er (voor gedoneerd eten) een grote vrieskist gekocht. Ook zijn er op de twee locaties van de yayasan zalen verbouwd zodat die verhuurd kunnen worden.

De gebeurtenissen waren natuurlijk niet altijd even vredig. Zo vond er aan het begin van 2017 het schoolboekincident plaats. Huilend kwam Eto (zes jaar) op een avond vertellen dat hij zijn schoolboekje was kwijtgeraakt. Bij navraag bleek dit boekje te zijn geleend door Vivi, die het op haar beurt ergens in de meisjesslaapzaal had laten slingeren. Ondanks bezwaar van de meisjes en van Eto werd hij gesommeerd om in de meisjesslaapzaal te helpen met zoeken. Hij heeft vervolgens een tijd voor de deur staan twijfelen, aangezien het voor jongens onbetamelijk is om daar naar binnen te gaan, waarop de spanningen en het gegil in de slaapzaal toenamen. Zo had Dinda (vier jaar) de dekens al geheel boven haar hoofd getrokken. Het argument dat iedereen 'normaal moest doen' omdat Eto nog een kind was werd door hem van de hand gedaan: hij was geen kind meer. Eenmaal binnen deed de jongeman wel zijn uiterste best om alleen naar het bureau te kijken. Het schoolboekje is uiteindelijk weer terecht gekomen.

Verder gaf Nel de Borst, de huidige pambina, het afgelopen jaar een aantal presentaties over de weeskinderen, zowel in Indonesië en op de kumpulan in Nederland. Vooral de ontwikkeling van nieuwe kinderen wordt daarbij uiteengezet.

De overwinning op analfabetisme binnen handbereik.

Bepaalde ontwikkelingen zijn onoverkomelijk.

Helemaal in het begin is er bijvoorbeeld sprake van verdriet en eenzaamheid maar later ontstaat er verbondenheid met de andere kinderen, en weer later krijgen ze hoop en perspectief op een betere toekomst. Na dit soort presentaties melden zich vaak sympathisanten voor de yayasan.¹

In april konden sympathisanten vanuit de Canadese ambassade in Jakarta al gelijk helpen met technische ondersteuning voor de afvoer van regenwater. Omdat de stad is gebouwd op een moeras zinkt ze langzaam weg waardoor de jaarlijkse overstromingen steeds erger en gevaarlijker worden. Door de overstroming van 2016, toen het water in vrijwel alle gebouwen van de yayasan stroomde, raakten een tiental computers nog onherstelbaar beschadigd. Maar gelukkig is de Indonesische mentaliteit praktisch ingesteld: de gemeente besloot tot een nieuw financieel centrum buiten grenzen van de huidige stad en de yayasan liet een enorm(!) gat graven voor de afvoer van het regenwater.

Andere sympathisanten hebben door middel van fundraising geld bij elkaar verzameld voor een (mini-)bibliotheek in twee leegstaande lokalen. Het bestaat uit alles wat er nodig is voor de vorming van jonge geesten: een paar tafels, stoelen, twee computers en een heleboel boeken. Vrijwilligers kunnen hier (bijvoorbeeld in het Engels) ook voorlezen. De algemene ontwikkeling op de yayasan zal nu vast nieuwe hoogtes bereiken.

¹ Een omschrijving van bijvoorbeeld het verdriet of de verbondenheid van specifieke kinderen zou tekort doen aan de emotionele en betrokken weergave van de presentatie zelf. Op de aankomende kumpulan is deze weer bij te wonen. Zie hiervoor de achterzijde van dit bulletin.

‘Helpt U mij dit spel te winnen dan zal ik daarna nooit meer iets vragen.’

En tot slot probeerden de kinderen op hun beurt ook te zorgen voor Nel de Borst. Er wordt in het weeshuis veel en om diverse zaken gebeden, zoals om goede cijfers of om een vriendje of een vriendinnetje. Op een najaarsdag gaf Nel – na veertig jaar westers seculiere invloed – hierop het commentaar dat er ook wel harder gewerkt kan worden, in plaats van ‘alleen maar te bidden’. Gelukkig werd er die avond door Daniel (zeven jaar) om haar vergiffenis gebeden, aangezien ze duidelijk niet wist wat ze zei.

Verhaaltje Op decemberbezoek

In het grootste zwembad is een piratenschip waar ze met waterpistolen schieten. En bij een glijbaan moet je eerst met z'n tweeën op een luchtband zitten en daarna ga je met de band naar beneden. Het nieuwe wildwaterpark is echt heel mooi. Er is ook een zwembad met golven en overal staan glijbanen... De kinderen in de reclame zien er wel blij uit.

In de kerstvakantie is het soms wat stil en dan zitten we met elkaar voor de tv. Bijna iedereen is weg, voor twee weken naar familie of naar vrienden van familie. Alleen de kinderen die hier pas net wonen mogen het eerste jaar niet weg omdat ze anders nooit wennen. En je moet ook blijven als er niemand komt maar dat maakt mij niet uit. Ik hoef niet weg, ik vind het juist fijn hier want ik wil oefenen met Fifa op de Playstation. Op gewone dagen mag dat maar heel eventjes en dan kun je meestal alleen kijken. Maar nu we met veertien zijn kunnen we om beurten.

Want tante Nel heeft gezegd dat we moeten denken over wat we willen worden, later als we groot zijn. Ze zei: 'Schrijf dat beroep op en hang het naast je bed.' En dan moest je nadenken over de stappen, geloof ik, over wat je nu al kunt doen.

Ik weet het al, ik weet het al heel lang: ik wil de aanvoerder van het Indonesische elftal worden! Dat wil ik zo graag. Dan hoef je ook nooit meer buiten te zijn. Hoewel het natuurlijk niet makkelijk is. School is niet zo belangrijk maar je moet wel echt veel trainen. Daarom ren ik iedere dag en leer ik op de Playstation alle bewegingen. Op het veld spelen we daarna precies zoals bij Fifa. Later koop ik dan een huis, als ik een echte voetballer ben geworden, en ga ik met mijn

kinderen naar McDonalds en naar het wildwaterpark van de reclame.

Als ik bijna op de Playstation mag spelen worden we geroepen door tante Nel: 'Kinderen! Kom, kom snel. Onze gast is veel te vroeg.' Ze staat in de deuropening en kijkt naar achter terwijl ze praat. 'Jullie hoeven niet te zingen, en ook niet omkleden want hij is er al.' Dan gaat ze weer weg.

We doen de tv uit en lopen naar het terras met de banken. Naast een taxi staat tante Nel te praten met een oude man. Het is wel raar dat hij er al is. Anders doen we mooie kleren aan als er visite komt. En als de honden roepen dan wachten we bij de parkeerplaats

Nationale voetbalhelden in spe.

om een liedje te zingen. Maar meestal zijn ze te laat door de file.

'Kinderen,' zegt tante Nel, 'dit is bapak Santoso. Hij was een vriend van mijn vader en hij is eerder bij de Yayasan geweest. En pak, dit zijn onze kinderen. Op andere dagen zijn er zesenvijftig maar de rest is met kerst en oud en nieuw bij familie.'

De gast moet lachen als we tegelijkertijd selamat datang zeggen. Hij lijkt dan opeens niet zo oud.

Tante Nel gaat met de oude man op de bank zitten en wij ervoor, op het tapijt. Ze praat even met hem en dan weer tegen ons: 'Bapak weet erg veel en bovendien kent hij overal mensen. Als jullie iets willen leren dan kunnen jullie dus nu vragen stellen.' Ze kijkt best streng als ze dat zegt.

Niemand vraagt iets maar we zijn ook alleen met een paar. Het blijft stil tot Edo opstaat. Hij zit ook in de brugklas. 'Ik wil graag weten of u veel verdient want ik hoef niets te vragen als u een klein beetje verdient,' zegt hij.

Nu is het echt stil. Tante Nel heeft haar ogen helemaal open en haar mond ook. Gelukkig moet de gast weer hard lachen waardoor de honden wakker worden en meeblassen met het gelach.

'Het is hier wel veranderd,' zegt hij, 'ik heb dat nog niet eerder gehoord. Maar ik ben tevreden dus ik zal vast genoeg verdienen.' Tante Nel kijkt ietsje minder streng. Wel wijst ze wel met haar vinger naar Edo.

Direct daarna staat Didi op. 'Ah, dit is Didi,' zegt tante Nel. 'Zij is zes en twee jaar geleden uit Borneo gekomen, toen haar grootmoeder niet meer voor haar kon zorgen. Ze is altijd erg aardig voor anderen. Later wil ze directeur van een weeshuis voor puppy's worden. He, je wilde toch iets vragen?'

Didi was gaan zitten en gaat weer staan. Ze doet eerst haar handen op haar rug voordat ze praat: 'Bent u de Kerstman?'

Als iedereen lacht kijkt ze om zich heen en glimlacht naar ons. Ook de gast moet weer lachen. Door zijn grijze baard lijkt hij er wel een beetje op maar hij is gewoon Indonesisch en zijn gezicht is helemaal niet wit. Omdat Didi zo jong is gelooft ze nog in de Kerstman en weet ze niet dat het heel anders werkt, dat mensen niet zomaar cadeautjes geven.

'Waarom wil je dat weten,' vraagt hij.

'Ik ben bang dat de Kerstman niet meer komt omdat we kerst niet hebben gevierd. Ik denk dat hij ons straks vergeet.'

Dat is waar. We hebben het niet echt gevierd terwijl we dat normaal heel groot doen, samen met de scholen. Ik hoorde dat het niet meer kan omdat er geen geld is. Ik vind dat echt erg want als er straks helemaal geen geld meer is dan wordt alles moeilijk. Iedereen wordt boos, ook als je vraagt om een klein beetje geld.

Zachtjes praat de oude man even met tante Nel. 'Soms kun je geen grote feesten geven,' zegt hij dan tegen Didi. 'En dat is trouwens helemaal niet

De Playstation is voorsnog populairder dan de bibliotheek.

belangrijk. Maar je hoeft je geen zorgen te maken, volgens mij ben jij een lief kind en dan zijn er altijd mensen die aan je denken. Je wordt niet vergeten.'

Zonder te antwoorden gaat Didi weer zitten. Wel maakt ze haar glimlach heel groot.

Tante Nel klapt een keer in haar handen: 'Ok, wie heeft er nog een vraag. Misschien iets over het werk van onze gast?'

Tony, die vlak voor de bank zit, houdt zijn arm zo ver mogelijk uitgestrekt. Hij is pas twee maanden op de Yayasan en zegt meestal niet veel. We hebben afgesproken dat hij vijf is omdat niemand het wist.

'Ah, Tony?'

Hij denkt even na, nog steeds met zijn hand in de lucht: 'Oh nee, ik weet de vraag toch niet.'

Men ambieert het professoraat of geheel niets!

Tante Nel doet haar hand helemaal op haar gezicht. 'Aduh... Nu ja, misschien is vandaag niet de beste dag voor vragen. Goed, gaan jullie maar weer spelen. Ik wil onze gast ook laten zien hoe we na de verbouwing de aula straks gaan verhuuren.'

De kleuters rennen terug naar de tv nadat ze de oude man een hand hebben gegeven. Als ik als laatste zijn hand schud houdt hij de mijne even vast en kijkt me een paar seconden aan.

'Wat is jouw naam?' vraagt hij dan.

'Ik heet Christiaan,' zeg ik.

'Ah, dat vind ik een goede naam!' Uit zijn tas haalt hij een klein, rood pakketje. 'Ik vergat dit te geven. Kan ik jou vertrouwen dat je het deelt met de anderen?'

Hij houdt het vlak voor me. Het is heel mooi verpakt en de strik lijkt wel van goud. Ik pak het nog niet aan want ik ken hem helemaal niet. Dat wil ik ook niet, iets aannemen van onbekenden, ik geloof niet dat ze zomaar cadeautjes geven. Maar ik moet wel; het is voor iedereen en tante Nel zou boos worden.

'Ja, bapak, ik zal het geven.' Ik pak het cadeautje uit zijn hand en loop weer naar de tv. De anderen zijn vast vergeten dat ik aan de beurt was op de Playstation.

Als ik terug ben zie ik dat Dian iemand van zijn team heeft doodgeschoten. Dat komt omdat hij geen Indonesisch verstaat. Ik heb het wel vaker gezien bij nieuwe kleuters, als ze het de hele tijd niet begrijpen. Volgens mij was ik zeven jaar geleden ook steeds boos. Maar dat is alleen in het begin; na een maand of zes spreken ze bahasa veel beter dan andere talen.²

De joystick wordt van Dian afgepakt zodat de rest weer op monsters kan jagen. Hij loopt weg en gaat op een afstandje tegen de muur zitten. Zachtjes praat hij tegen zichzelf en wijst af en toe naar de kleuters die op de Playstation spelen. Maar hij stopt wel met praten als ik naast hem ga zitten. Zonder iets te zeggen kijken we samen naar de tv.

Dan denk ik aan het cadeautje. Misschien wordt hij weer blij als ik het hem geef, zelf hoeft ik toch niets. Hij opent het pakketje gelijk en haalt er allemaal blauwe papiertjes uit. Op een van de papiertjes herken ik de tekening van een glijbaan. Die tekening laten ze op de reclame ook de hele tijd zien; het is voor het piratenschip en voor de grote glijbanen. Het zijn de kaartjes om in het nieuwe wildwaterpark te gaan!

Ik probeer ze terug te pakken maar dan houdt Dian de kaartjes nog steviger vast. Nu wijst hij naar mij en zegt heel vlug allemaal dingen die ik niet versta. Ik weet niet zo goed wat ik moet doen, ik moet ze wel hebben.

'Chocolate, nanti,' zeg ik. Dian stopt met praten en houdt zijn hand op.

'Nanti,' zeg ik nog eens. Gelukkig knikt hij, een keer, en geeft me de kaartjes.

Ik bekijk ze heel goed: het zijn ze echt, de kaartjes om naar binnen te gaan. Nu kan ik in de kerstvakantie ook weg! Ik heb er vijftien dus ik kan vijftien keer gaan... alleen is dat misschien niet zo aardig, en ik heb ook beloofd om te delen. Die oude man wilde vast dat we allemaal gaan. Maar dan gaan we samen en zal ik Dian meenemen van de glijbaan, van die ene waar je met z'n tweeën op een luchtband moet zitten. Dat vindt hij vast leuk.

Nee! Oh nee, het is echt heel stom. Ik sta gelijk op en ren terug naar het terras met de banken. De kaartjes houd ik stevig vast. Als ik buiten ben komt tante Nel net door het hek lopen maar die man is weg.

'Tante Nel, tante Nel, waar is die oude meneer?' zeg ik.

'Wat is er aan de hand? Zoek je onze gast. Hij is alweer weg, hij had het erg druk.'

Ik laat haar de kaartjes zien. 'Hij heeft kaartjes gegeven voor het wildwaterpark. Ook eentje voor u.'

'Een waterpark? Wat aardig. Ja, dat vinden jullie natuurlijk erg leuk.'

'Maar ik heb hem niet bedankt.'

'Ooh, is dat alles? Ik denk niet dat je hem nog hoeft te bedanken; hij weet vast wel dat je er blij mee bent. Want wat er tegen Didi werd gezegd geldt ook voor jou, er zijn altijd mensen, zoals bapak Santoso, die aan je denken.'

'Chocolate is doorgaans beslissend tijdens onderhandelingen.'

² Vanuit verschillende eilanden en plaatsen komen er kinderen naar de yayaan. Omdat er in Indonesië ruim 730 talen worden gesproken, beheersen de kinderen in het begin dus nog niet altijd het bahasa Indonesia, de officiële Indonesische taal.

Een helpende hand

Natuurlijk maken de kinderen ruzie. Ze overtreden ook de regels en soms zijn ze verdrietig. Maar dat is een deel van opgroeien. Bezoekers van de yayasan valt het vooral op hoe ontspannen de sfeer is op het terrein en hoeveel er wordt gelachen. Slechts een paar momenten zijn er voor nodig en daarna worden er vaak al direct plannen gemaakt voor een volgend bezoek of hoe de bezoekers kunnen helpen.

Want ondanks de prettige omgeving is de yayasan een tehuis voor (zo mag duidelijk zijn) verweesde kinderen. Ze bezitten vrijwel niets en, in de klassengerichte Indonesische maatschappij, schamen ze zich al op jonge leeftijd voor hun status. Door zorg en scholing probeert de yayasan een surrogaat voor een gezinssituatie te bieden maar het budget is beperkt en dus zijn de mogelijkheden en de aandacht dat ook.

De wijze waarop het beschikbare geld wordt uitgegeven blijft een gevecht voor het bestuur van de yayasans. Maar hoe kan er aan een kind, wiens hele bezit past in een kleine locker, een uitleg worden gegeven over bezuinigen? Of om een nieuw jongetje, zonder vaccinaties of zelfs maar een geboortecertificaat, en dat nauwelijks over het bureau heen kijkt, weg te sturen omdat er geen financiële ruimte is?

De yayasan is een goed doel en is afhankelijk van haar donateurs. In onze nieuwsbrief staat de begroting van de vereniging waarin u kunt zien dat er van de donaties niets aan de strijkstok blijft hangen.³ Als u kunt helpen – ook al is dat met één euro – dan wordt dat natuurlijk gewaardeerd. Voor ieder kind gaat het telkens om hetzelfde project: een liefdevolle opvoeding.

Bezoekers worden onschuldig doch systematisch betoverd.

Er zijn verschillende mogelijkheden om de yayasan financieel te steunen:

- Het lidmaatschap van de vereniging.
- Een eenmalige gift.
- De symbolische adoptie.
- Een periodieke gift.
- Een testamentaire beschikking.

Het lidmaatschap van de vereniging kost negentien euro per jaar. De vereniging heeft zelf nauwelijks onkosten dus het geld komt vooral terecht bij de yayasans. In ruil ontvangt u jaarlijks dit verenigingsblad en de nieuwsbrief. U wordt daarbij ook uitgenodigd voor de kumpulan en de algemene ledenvergadering. Tijdens deze ledenvergadering legt het bestuur verantwoording af over het voorgaande jaar. Het lidmaatschap is op ieder moment opzegbaar. Op de laatste pagina vindt u het aanmeldingsformulier.

Het kost ze daarna moeite om weer te vertrekken.

³ Op de website www.pavandersteur.org kunt u deze nieuwsbrief vinden.

De eenmalige gift is eenmalig en vrijblijvend. Er is geen minimum- of maximumbedrag: alles helpt! Ook zijn er de afgelopen jaren verschillende Nederlandse organisaties geweest die een eenmalige collecte voor de yayaan hebben gehouden. Dit moedigen wij natuurlijk aan en geven graag steun en informatie als dat nodig is. Het IBAN van de vereniging is NL 22 INGB 0003 1845 22, met de tenaamstelling Ver. Vrienden Yayasan Pa van der Steur.

Deze balans klopt gelukkig wel.

De symbolische adoptie is al jaren het stokpaardje van de yayaan.

Voor zestien euro per maand adopteert u een weeskind. Dit is symbolisch bedoeld: de jongen of het meisje blijft in Indonesië. Wel ontvangt u schoolrapporten en brieven en soms is er ook contact via e-mail of Facebook. Het geld wordt door de yayaan gebruikt voor alle weeskinderen, niet slechts voor het geadopteerde kind. Van het adoptiegeld beschouwt de vereniging negentien euro per jaar als contributie. U wordt dus ook gelijk lid van de vereniging. Op de volgende pagina vindt u het aanmeldingsformulier

Een periodieke gift bestaat uit een bedrag dat over een periode herhaaldelijk wordt geschonken. Onder bepaalde voorwaarden is deze gift aftrekbaar van de inkomstenbelasting. Zo moet er minimaal vijf jaar lang aan een ANBI (Algemeen nut beogende instelling) worden geschonken en moet dit in een schriftelijke overeenkomst zijn vastgelegd. (Voorheen was hier een notariële akte voor nodig maar dat is gewijzigd.) Er is geen minimum- of maximumbedrag. De vereniging heeft een ANBI-status en de belastingdienst heeft op haar website een standaardovereenkomst die hiervoor gebruikt kan worden. **Deze constructie is goed te combineren met de symbolische adoptie, en dus ook voor mensen die zich reeds voor deze adoptie hebben opgegeven.** De secretaris van de vereniging, Matthieu de Borst, kan de bedoelde overeenkomst (online) verzenden en geeft hierover graag meer informatie. U vindt zijn contactgegevens op pagina 1.

Een ANBI hoeft geen erfbelasting over erfenissen te betalen. Indien u de vereniging aldus in uw laatste wilsbeschikking wenst op te nemen, kunt u hierover contact opnemen met uw notaris. De officiële naam van de vereniging is: Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur. Het KvK-nummer is 404.127.28 en als ANBI-instelling bekend onder fiscaal nummer 8017.55.840.

Tot slot willen wij alle donateurs bedanken voor de steun. De yayaan heeft sinds 1894 duizenden weeskinderen opgenomen en voorzien van een serieuze kans in de maatschappij. Dit is vanaf de oprichting voor een belangrijk deel tot stand gekomen met behulp van donateurs uit Nederland.

Zelfredzaamheid in de sociale media.

Aanmeldingsformulier symbolische adoptie en/of lidmaatschap

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

Naam + voornaam

Geboortedatum

Adres

Postcode + woonplaats

Telefoonnummer

E-mailadres

Meldt zich aan voor:

- ☐ Het lidmaatschap van de Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur.
- ☐ De symbolische adoptie van een weeskind van de Yayasan Pa van der Steur samen met het lidmaatschap van de Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur.

Datum Handtekening

Verzend dit formulier naar A.J. Jutte, Saturnus 10, 2353 WK Leiderdorp, of verstuur het per e-mail naar mrdeborst@gmail.com. Een kopie kan op verzoek (online) worden toegezonden.

Algemene ledenvergadering & gezellige kumpulan 2018

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

Samen met vrienden en familie bent u van harte uitgenodigd voor een Indische middag op de vertrouwde kumpulan in Wassenaar. De toegang is natuurlijk gratis en leden kunnen voorafgaand de algemene ledenvergadering bijwonen.

16 juni 2018
Hofkampweg 3, Wassenaar
Algemene ledenvergadering van 13.30 tot 14.00 u.
Kumpulan van 14.00 tot 17.00 u.

Een appetijtelijke nasi tjampoer van € 15,00 kunt u vooraf bestellen door te mailen naar evelinekastein@gmail.com of te bellen naar 071 5899822. Het IBAN is NL 22 INGB 0003 1845 22.

De opbrengst van de middag is voor de weeskinderen van de Yayasan Pa van der Steur in Jakarta, Indonesië. Zie ook www.pavandersteur.org en op Facebook: Orphanage Pa van der Steur.

